

בעולם שעומד עליהם, כלם עומדים ונכטבים לחיים. ואם רשות אחד מברע את העולם, כלם נכתבים למיטה.

ואתו הזמן העולם היה עומד במאצע, ואותו מקטרגן רצח להס틴. מיד מה בתוכו? השם לרב על עבדי איוב כי אין כהו באرض וגוי. بيان שנווד הוא לבדו, באץ וגו'. מיד החזק בו המקטרגן. ועל זה שניינו שליא אריך לאדם להפרד מפלל של רבים, כדי שלא ירשים לבדו, ולא יקטרגו עלייו מלמעלה. שבתוב בשונמית, (מלכים-ב) ותאמר בתוך עמי אנכי ישבח. לא רוצחה להוציא את עצמי מפלל של רבים. בתוך עמי יושבת עד יום זה, ובתוכך עמי - בכלך אחד נוערת למעלה. ובaan איוב, بيان שנווד למעלה ונרשם, מיד החזק בו המקטרג ואמր, החגט ירא איוב אלהים?! כל מה שפחד מפני תיבנה, עד יומא דא, ובתוכך עמי, בכלך לאפקה גרמי מפללא דסגיין, בתוך עמי חדא אשתחודע לעילא ואותרשים, מיד אתקייף ביה מקטרגן, ואמר החגט ירא איוב אלהים, ביה מקטרגן, ואמר החגט ירא איוב אלהים, כל מה דדחיל לך ואותקף, לאו למגנא עbid, הלא אתה שכת בעדו ובעד וגוי. אבל טול כל הא טבא דאנת עבד ליה, ומיד אם לא על פניך יברכה. ישבוק לך, וויתפרק בסטרא אחרא, דהא השטא בפתחותך אידו אכיל, סליק פתורך מגיה, ונחזי ממאן אידו, ואיזה צד ידרבק.

מיד - ואמר ה' אל השטן הנה כל אשר לו ביזה. לתראות שיראת איוב לקוזש ברוך הוא ה' הוא כדי לשמור עשרו. ומפני לנו, שפל אוטם היראים מהקדוש ברוך הוא משום עשרם או ביהם, זו אינה יראה בראשי. ועל כן קטרג אותו מקטרג ואמר, החגט ירא איוב

לסטרא דחים. ואית מהן דאכתייב לסטרא דמות. ולזמןין דעת מא שרייא באמצעתה, אי קיימא חד זפאה בעלמא, דאכרע עלייהו, בלהו קיימין ואכתייבו לחים. ואי חד חייבא אכרע עלמא, בלהו אכתייבו למיטה.

זה היא זמנה, עלמא הוה קיים באמצעתה, וההוא מקטרגן בעא לאסתאה. מיד מה כתיב, השם לבך על עבדי איוב כי אין כמוهو באرض וגוי. بيان דاشתמודע אידו בלחודי, מיד אתקייף ביה מקטרגן. ועל דא תנין, דלא אצטראיך ליה לבך נesh לאתפרשא מפללא דסגיין, בגין דלא יתרשים אידו בלחודי, ולא יקטרגן עלייה לעילא.

דבuib, בשונמית, (מלכים-ב, ד) ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. לא בעינא יתיבנה, עד יומא דא, ובתוכך עמי, בכלך לא אשתחודע לעילא ואותרשים, מיד אתקייף ביה מקטרגן, ואמר החגט ירא איוב אלהים, כל מה דדחיל לך ואותקף, לאו למגנא עbid, הלא אתה שכת בעדו ובעד וגוי. אבל טול כל הא טבא דאנת עבד ליה, ומיד אם לא על פניך יברכה. ישבוק לך, וויתפרק בסטרא אחרא, דהא השטא בפתחותך אידו אכיל, סליק פתורך מגיה, ונחזי ממאן אידו, ובאן סטרא יתפרק.

מיד, ויאמר יי אל השטן הנה כל אשר לו ביזה. לאחזהה, דדחילו דאיוב לגביה דקידשא בריך הוא, הוה לנטרא עותריה. ו邏ה קודשא בריך הוא, על עותריהו, לאו איוב דחילו בדקה יאות. ועל דא קטרג ההוא מקטרגן ואמר, החגט ירא איוב